

זוהר היומי

זוהר שמות – דף מ"ו ע"ב

פרשת בשלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אמר רבי יצחק, היינו דתנינן, שכינתא באכתא נטלא. הולך לפנייהם יומם: דא אברהם. בעמוד ענן: דא יצחק. לנחותם הדרך: דא יעקב. דכתיב ביה (בראשית לב) ויעקב הלך לדרך. ולילה בעמוד אש להאיר להם: דא דוד מלכא.

תרגום לעברית

וה' הלך לפנייהם יומם - הקדוש ברוך הוא ובית דינו. אמר רבי יצחק, הינו ששנינו, שכינה נוסעת באבות. הלך לפנייהם יומם - זה אברהם. בעמוד ענן - זה יצחק. לנחותם הדרך - זה יעקב, שפתוב בו (בראשית לב) ויעקב הלך לדרך. ולילה בעמוד אש להאיר להם - זה דוד המלך.

טקסט הזוהר

וכלהו רתיכא עלאה קדישא, למהר ישראל בשלימותא דכלא, בגין דיחזון אבהו פורקנא (ס'א דבינייהו) דלהו, דכתיב, (בראשית מו) ואנכי אעלה גם עלה, עם המרפכה. וכתיב ויז' הולך וגו', לקחת יומם ולילה. וכי אמאי הו' אזלי יומם ולילה,

יִהְיוּ בִּימָמָא, וְלֹא יִהְיוּ בְּלֵילִיא, כִּבְנֵי אֲנָשָׁא דְעֶרְקִין, כִּיּוֹן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לֹוֹן, אֲמַאי אֲזִלִּין בִּימָמָא וּבְלֵילִיא. אָלָא, לְאַשְׁתַּכָּחא בְּהוּ שְׁלִימוּתָא דְכָלָא, דְּלִית שְׁלִימוּ אָלָא יוֹם וְלֵילָה.

תרגום לעברית

וְכֻלָּם מְרַכְכָּה עַל־יוֹנָה קְדוּשָׁה לְלַכֵּת עִם יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלְמוֹת הַכֹּל, כְּדֵי שֶׁהָאֲבוֹת יֵרְאוּ אֶת גְּאֻלָּתָם, שֶׁכְּתוּב וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַּם עָלֶיךָ, עִם הַמְּרַכְכָּה. וְכָתוּב וְה' הֵלֵךְ וְגו' לְלַכֵּת יוֹמָם וְלֵילָה. וְכִי לָמָּה הָיוּ הוֹלְכִים יוֹמָם וְלֵילָה? יֵלְכוּ בַּיּוֹם, וְלֹא יֵלְכוּ בְּלֵילָה כְּאֲנָשִׁים שְׁבוֹרְחִים, כִּיּוֹן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁמַר אוֹתָם, לָמָּה הָלְכוּ בַּיּוֹם וּבְלֵילָה? אָלָא כְּדֵי לְהַמְצִיא בָּהֶם שְׁלִמוֹת הַכֹּל, שֶׁאֵין שְׁלִמוֹת אָלָא יוֹם וְלֵילָה.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אַבָּא, הָכִי אוֹקִימָנָא, וַיֵּי' הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם בְּעֶמּוּד עֲנָן: דָּא אַבְרָהָם. וְלֵילָה בְּעֶמּוּד אֵשׁ: דָּא יִצְחָק. וְאִי הָכִי יַעֲקֹב אֵין הוּא. אָלָא בְּמִלָּה קִדְמָאָה אֲתַמַּר, וְתַמָּן שְׁאָרִי, כְּמָה דְכָתִיב וַיֵּי'.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אַבָּא, כֹּךְ בְּאַרְנוֹ, וְה' הֵלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם בְּעֶמּוּד עֲנָן - זֶה אַבְרָהָם. וְלֵילָה בְּעֶמּוּד אֵשׁ - זֶה יִצְחָק. וְאִם כֹּךְ, אֵיפֹה יַעֲקֹב? אָלָא שְׁנַאֲמַר בְּדַבּוּר הָרִאשׁוֹן, וְשֵׁם הַתַּחֲלִיל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וְה'.

טקסט הזוהר

וְלֵילָה בְּעֶמּוּד אֵשׁ, הָוָה נְהִיר, בְּסִטְרָא דָּא וּבְדָא. בְּגִין דִּירְדָּפוֹן מִצָּרָאִי בְּתַרְיָהוֹן, לְאַתֵּיקְרָא שְׁמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּרַתִּיכוּי וּפְרָשׁוּי. בְּגִין לְמִיזַל יְמָמָא וְלֵילִיא, אֲסַפְקִלְרִיא דְנִהָרָא, וְדָלָא נִהָרָא. וְתוּ, בְּגִין לְאַטְעָאָה לְמִצָּרָאִי דִּימְרוֹן מְקַרָּה הוּא,

דְּכַתִּיב, (ישעיה יט) נוֹאֲלוּ שָׂרֵי צוּעֵן, וְכַתִּיב (ישעיה מה) מְשִׁיב חַכְמִים אַחֲוֹר, וְעַל דָּא
אֲזִלִּי בִּימָמָא וּבְלֵילְיָא.

תרגום לעברית

וְלִילְיָא בְּעָמוּד אֵשׁ, הִיָּה מֵאִיר בְּצַד זֶה וּבִזָּה, כְּדִי שְׁהַמְצִירִים יִרְדְּפוּ אַחֲרֵיהֶם, שְׂתַכַּכְד
שֵׁם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִרְכְּבוֹתָיו וּפְרָשָׁיו. כְּדִי לָלֶכֶת יוֹמָם וּלְלֵילָה, אֶסְפְּקֻלְרֵיהָ
הַמְאִירָה, וְשֵׁלָא מְאִירָה. וְעוֹד, כְּדִי לְהַטְעוֹת אֶת הַמְצִירִים, שְׂיֹאמְרוּ מְקַרָּה הוּא, שְׂכַתוֹב
(ישעיה יט) נוֹאֲלוּ שָׂרֵי צוּעֵן, וְכַתוֹב (שם מד) מְשִׁיב חַכְמִים אַחֲוֹר, וְעַל כֵּן הִלְכוּ בַּיּוֹם
וּבְלֵילָה.

טקסט הזוהר

רַבִּי אַבָּא אָמַר, זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶפִּיק לֹון מִמְצָרִים, לְמַהוּי
חוֹלְקִיָּה וְאַחֲסִנְתִּיָּה. וְתָא חַזִּי, בְּסִטְרָא דִּיּוֹבְלָא, אֲשֶׁתְּכַח חִירוֹ לִישְׂרָאֵל. וְכֵן לְזַמְנָא
דְּאֵתִי, דְּכַתִּיב, (ישעיה כז) וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וְגו'.

תרגום לעברית

רַבִּי אַבָּא אָמַר, אֲשֶׁרִי חֵלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא אוֹתָם מִמְצָרִים
לְהִיּוֹת חֵלְקוֹ וְנַחֲלָתוֹ. וְכֹא רָאָה, בְּצַד הַיּוֹבֵל נִמְצְאָה חֲרוּת לִישְׂרָאֵל, וְכֵן לְעֵתִיד לָבֵא,
שְׂכַתוֹב (ישעיה כז) וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וְגו'.

טקסט הזוהר

וּבְגִין הַהוּא יוֹבְלָא עֲלָאָה, אֲתַעֲכְבוּ חֲמִשִּׁין יוֹמִין, לְקַבְּלָא אוֹרֵייתָא, וּלְמַקְרַב לְטוֹרָא
דְּסִינִי. וְכִיּוֹן דְּאֲזִלִּי בִּימָמָא, אֲזִלִּי בְּלֵילְיָא, לְמַהוּי כָּלָא חַד יוֹמָא, בֵּין יִמָּמָא וּלְלֵילְיָא, וְלֹא
אֲשֶׁתְּכַח פְּרִישׁוּ.

ומִשׁוּם אוֹתוֹ יוֹבֵל עָלָיו, הִתְעַפְּבוּ חֲמִשִּׁים יוֹם לִקְבֹּל הַתּוֹרָה וּלְקָרֵב לָהֶר סִינִי. וְכִיּוֹן שֶׁהָלְכוּ בַּיּוֹם, הָלְכוּ בַּלַּיְלָה, לְהִיּוֹת הַכֹּל יוֹם אֶחָד בֵּין יוֹם וַלַּיְלָה, וְלֹא נִמְצְאָה הַפְּרָדָה.

טקסט הזהר

וְלֹא עוֹד, אֲלֹא דִכְלָהוּ בְּנִיחָא אֲזִלִּין, לְרַעוּתָא דְנִפְשֵׁיהוּ, בַּיּוֹמָא דְקִבְלּוּ אוֹרֵייתָא, הוּוּ חֲמִשִּׁין יוֹמִין שְׁלָמִין, יוֹמֵי וַלַּיְלֵי כְּדָקָא יָאוּת, דְּלִית יוֹם בְּלֹא לַיְלָה, וְלִית לַיְלָה בְּלֹא יוֹם, וַלַּיְלָה וַיּוֹם אֶקָּרִי יוֹם אֶחָד. וְכִיּוֹן דְּאֲזִלוּ חֲמִשִּׁין יוֹמִין שְׁלִמִין, כְּדִין (לִקְבֹּל נ' דְּיוֹבֵל וְכַמָּה) שָׂאֲרוּ עָלֵיהוּ אֵינּוֹן נ' יוֹמִין דְּיוֹבֵלָא, וּמִסְטָרָא דְּיוֹבֵלָא אֲתִיְהִיב לָהּ אוֹרֵייתָא, וּבְגִין כֶּךָ אֲזִלִּין יוֹמָא וַלַּיְלָא.

תרגום לעברית

וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׁכָלָם הָלְכוּ בְּמִנוּחָה לְרַצוֹן נִפְשָׁם, בַּיּוֹם שֶׁקִּבְּלוּ הַתּוֹרָה, הָיוּ חֲמִשִּׁים יָמִים שְׁלָמִים, יָמִים וַלַּיְלוֹת כְּרָאוּי, שָׂאִין יוֹם בְּלִי לַיְלָה, וְאִין לַיְלָה בְּלִי יוֹם, וַלַּיְלָה וַיּוֹם נִקְרָא יוֹם אֶחָד. וְכִיּוֹן שֶׁהָלְכוּ חֲמִשִּׁים יָמִים שְׁלָמִים, אֲזַ שָׂרוּ עָלֵיהֶם אוֹתָם חֲמִשִּׁים יָמֵי הַיּוֹבֵל, וּמִצַּד שֶׁל הַיּוֹבֵל (בִּינָה) נִתְּנָה לָהֶם תּוֹרָה, וְלָכֵן הָלְכוּ יוֹמָם וַלַּיְלָה.

טקסט הזהר

וְאָמַר רַבִּי אֲבָא, כְּתִיב (בְּרַאשִׁית כז) וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֶין עֵינָיו, אֲמַאי. הָא אוֹקִימָנָא, מֵאֵן דְּרַחֲמִים לַחֲיִיבָא, הָכִי הוּא. וְתָא חֲזִי, בְּיִצְחָק אֲתִכְלִיל לַיְלָא, וַלַּיְלָא לֹא בְּהִיר, וְעַל דָּא וַתִּכְהֶין עֵינָיו, וְכֹלָא חַד.

תרגום לעברית

וְאָמַר רַבִּי אֲבָא, כְּתוּב וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֶין עֵינָיו, לָמָּה? הָרִי בְּאַרְנוֹ, שְׁמִי שְׂאוּהָב רְשָׁעִים, כֶּךָ הוּא. וּבֹא רְאֵה, בְּיִצְחָק נִכְלָל הַלַּיְלָה, וַלַּיְלָה לֹא בְּהִיר, וְעַל זֶה וַתִּכְהֶין עֵינָיו, וְהַכֹּל אֶחָד.

ר' יצחק פתח ואמר, (שמות יד) וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם, וַיִּגַּד, מאן קאמר ליה. אלא, הא אוקמוה. אבל חכמי וחרשוי אתכנשו לגביה, ואודעוהו כי ברח העם. ואמאי קאמרו דא. אלא חמו בחכמתא דלהון, דהוּו אזלי יממא וליליא, אמרו ודאי ערקין אינון. ולא עוד אלא דחמו דלא הוּו אזלי באורח מישר, כמה דכתיב וישבו ויחנו לפני פי החירות. (שמות יד) וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת וָגו'. שש מאות אמאי. אמר רבי יוסי, לקבל מניינא דישראל, דכתיב כשש מאות אלה רגלי. בחור: לקבל הגברים דאינון עקרא דכל ישראל. וכל רכב מצרים: שאר רתיקין, דאינון טפלין לאחורין, (נ"א לאחרנין) לקבל הטף דכתיב לבד מטף. וכלא עביד בעיטא דחרשוי וחכמוי. ושלשים על כלו, כלא בחכמתא, לקבל דרגין עלאין, תריין וחד. ר' יצחק אמר, כתרגומו, ומזרזין. זריזין הוּו בכלא.

תרגום לעברית

רבי יצחק פתח ואמר, וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם. וַיִּגַּד - מי אמר לו? אלא כה פרשוי. אבל חכמי ומכשפיו התכנסו אליו והודיעוהו כי ברח העם. ולמה אמרו את זה? אלא ראו בחכמה שלהם שהיו הולכים יומם וליל, אמרו ודאי שהם בורחים. ולא עוד, אלא שראו שאינם הולכים בדרך ישרה, כמו שכתוב וישבו ויחנו לפני פי החירות. ויקח שש מאות וגו'. שש מאות למה? אמר רבי יוסי, כנגד המנין של ישראל, שכתוב כשש מאות אלה רגלי. בחור - כנגד הגברים שהם העקר של כל ישראל. וכל רכב מצרים - שאר המרכבות, שהם טפלים לאחורין (לאחרים), כנגד הטף, שכתוב לבד מטף. והכל עשה בעצת מכשפיו וחכמיו. ושלשם על כלו - הכל בחכמה, כנגד דרגות העליונות שנים ואחד. רבי יצחק אמר, כתרגומו - ומזרזין. שהיו זריזים בכל.

וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר. ר' חֲזִיָּא אָמַר, כְּתִיב (ישעיה כד) יִפְקֹד יי' עַל צָבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה. בְּזִמְנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב שְׁלֹטְנוּתָא לְרַבְרָבֵי עַמּוּזָא לְעִילָא, יְהִיב לָהּ לְעֵמָּא דְלַהּ לְתַתָּא. וּבְשַׁעְתָּא דְנַחֲתִית לֹון מִדְּרָגְיָהּ לְדִלְעִילָא, נַחֲתִית לֹון לְעֵמָּא לְתַתָּא, וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר, הָא מְמַנָּא דְלַהּ, וְאוּקְמוּהָ, דְדַבֵּר רְתִיכִין דְשָׁאָר עַמּוּזָא, וְכָלְהוּ נִפְלוּ בְּמִשְׁרִיתָא דְסִיסְרָא לְבַתֵּר וְהִינּוּ בַּחֹר (נ'א וּלְבַתֵּר) וְכָל רֶכֶב מְצָרִים.

תרגום לעברית

וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר. רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר, כְּתוּב יִפְקֹד ה' עַל צָבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה. בְּזִמְנָא שְׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן שְׁלֹטוֹן לְגְדוּלֵי הָעַמִּים לְמַעְלָה, נוֹתֵן לָהֶם לָעַם שְׁלָהֶם לְמַטָּה. וּבְשַׁעָה שְׁמוּרִיד אוֹתָם מִדְּרָגָתָם שְׁלֹמְעָלָה, מוֹרִיד אֶת הָעַם לְמַטָּה. וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר - הָרִי הַמְּמַנָּה שְׁלָהֶם, וּפְרָשׁוּהָ, שְׁהִנְהִיג אֶת מִרְכָּבוֹת שָׁאָר הָעַמִּים, וְכָלָם נִפְלוּ בְּמַחְנֵה סִיסְרָא אַחֲרָ כֶּה, וְהִינּוּ בַּחֹר (ואחר כך) וְכָל רֶכֶב מְצָרִים.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ"ז ע"א) ◆

טקסט הזוהר

כְּתִיב (שיר השירים א) לְסִסְתִּי בְּרַכְבִּי פְרָעָה דְמִיתִיהָ רַעֲיָתִי. תָּא חֲזִי, כְּדוּגְמַת סוּסִיא נּוֹקְבָא, אֶתְחַזִּי לָהּ לְסוּסִיָּהּ דְפְרָעָה, וְאוּקְמוּהָ. אֵלָא לְסוּסִיָּתִי בְּרַכְבִּי פְרָעָה,

תרגום לעברית

כְּתוּב (שיר א) לְסִסְתִּי בְּרַכְבִּי פְרָעָה דְמִיתִיהָ רַעֲיָתִי. בָּא רָאָה, כְּדוּגְמַת סוּסָה נִקְבָּה נִרְאָתָה לְסוּסִים שֶׁל פְּרָעָה, וּפְרָשׁוּהָ. אֵלָא לְסִסְתִּי בְּרַכְבִּי פְרָעָה - בָּא רָאָה, בְּשַׁעָה שְׁפָרְעָה הָיָה רוֹדֵף אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל, מָה עָשָׂה? נָטַל סוּסוֹת נִקְבוֹת, וְכָפַת אוֹתָן בְּמִרְכָּבוֹתָיו בְּתַחֲלָה, וְאֶת הַסּוּסִים הַזְּכָרִים כָּפַת מֵאַחֲרָ, וְהָיוּ הַזְּכָרִים מִתְחַמְּמִים כְּנֶגֶד הַנִּקְבוֹת,

וְהַנִּקְבוֹת מְסֻבּוֹת, וּמִהָרֹץ לְרוּץ. כִּי־יִזְכָּרְךָ (וכאשר הדביק) אֶל יִשְׂרָאֵל, נָטַל אֶת
הַנִּקְבוֹת וְשָׂם אוֹתָם לְאַחֹר, וְהַסּוֹסִים הַזֵּכָרִים לְפָנָיִם, כְּדִי לְהַרְעֵ לְיִשְׂרָאֵל וּלְעַרְךָ בָּהֶם
קָרַב.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.